

[Jeppesen-Drusebjerg.]

interessere mig meget, om det ærede Medlem vilde nævne nogle af de Ting, han i øvrigt har imod Lovforslaget, for derigennem vil der jo være en Mulighed for, at man kan komme til Forstaaelse.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de tre ærede Ordførere, som har kunnet anbefale Lovforslaget, og i Særdeleshed takker jeg den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jensen-Stevns), der, som han selv udtalte, med Hensyn til den samlede Socialreform har næret ganske særlige Betæneligheder — Betæneligheder, som nu i Hovedsagen er overvundet. Det er jo større at overvinde sig selv end at erobre en hel Stad, og jeg ved, at den ærede Ordfører for Venstre her har haft en Del at overvinde. Jeg maa nu ogsaa give det ærede Medlem Ret i, at det fra en Kommunalmands Synspunkt kan være meget betænkeligt saa pludseligt at samle hele den vidtstrakte offentlige Forsorg under den enkelte Kommune. Mindre betænkeligt er det maaske for de store Kommuners Vedkommende, som har hele Apparatet i Forvejen, og hvor derfor Borgmesterens eller det sociale Udvalgs Formands Stilling snarere svarer til en Ministers Stilling i Forhold til Departementet, som jo bestaar i at tage Stilling til de foreliggende Tvivlsspørgsmaal og Principspørgsmaal eller at træffe Afgørelse af de særlig vigtige Spørgsmaal, medens den daglige Administration er overladt til lønnet Personale. At det ligger anderledes i de smaa Kommuner, ved vi jo, idet det dér hidtil i stor Udstrækning har været saaledes, at Sogneraadformanden selv har maattet gøre Arbejdet. Derfor har jeg naturligvis ogsaa haft mine Betæneligheder ved den foreslaaede Ordning, men jeg har paa den anden Side ment, at man ikke kan blive staaende ved den landkommunale Administration, som har været den gængse i tidligere Tid, og hvorom jeg for en Del Aar tilbage har taget mangan Diskussion med den daværende Formand for De samvirkende Sogneraadforeninger, forhenværende Konseilspræsident Klaus Berntsen, denne Type paa de gamle Kommunalfolk, som var vant til, at det kommunale Arbejde ogsaa indenfor dette Omraade ikke var mere omfattende, end at den enkelte Mand efter at have besørget sin private Dagsgerning var i Stand til i Aftentimerne at administrere. En saadan Betragtning kan ikke anlægges

paa det moderne kommunale Liv, efter at det har faaet det Omfang, det har, og derfor maatte man en Gang komme til at faa indført en virkelig Administrationsordning, faa System og Plan i det, i hvert Fald i de større Landkommuner. Det er jo muligt, at det i de smaa Landkommuner med spredt Bebyggelse, og hvor Forholdene for Befolkningen er saa nogenlunde ensartede, vil være muligt at administrere paa den gamle Façon, kun med Nedsættelse af det Underudvalg, der er foreskrevet i § 27 — eventuelt kan ogsaa selve Kommunalbestyrelsen fungere som Socialudvalg. Men for de lidt større Landkommuners Vedkommende tror jeg, det er en kortsynet Betragtning at mene, at det er billigere at administrere paa den hidtidige Maade end saaledes som forudsat i Lovforslaget. Der er gaaet alt for megen Tid til Spilde med Ting, som det i Virkeligheden har været urimeligt at anvende Tid paa; noget af det falder jo nu bort ved Forsørgelses-Kommune-Apparatets Bortfald, men ogsaa i øvrigt er der gaaet mange Penge til Spilde, fordi man ikke har været i Stand til at føre tilstrækkelig Kontrol, f. Eks. med hele Alimentationslovgivningen, som jeg nævnte i Gaar.

Jeg tror derfor, at den ærede Ordfører for Venstre har gjort Ret i at overvinde sine Betæneligheder paa dette Punkt, idet han har ladet sig overbevise ogsaa af den Omstændighed, som han selv fremhævede, at der ikke er kommet virkelige Protester frem fra nogen sagkyndig Side. Jeg har diskuteret netop dette Hovedspørgsmaal i de forskellige store landsomfattende Kommunalorganisationer undtagen Amsraadsforeningen, hvor jeg endnu aldrig har nydt den Ære at blive indbudt — det er en af mine Ærgerrigheder en Gang at komme til at møde dér. Men de andre Steder er jeg en hyppig Gæst, og dér har jeg diskuteret dette Spørgsmaal og har mødt de samme Betæneligheder som nu fra den ærede Ordfører for Venstre; men ikke nogen egentlig Protest, tværtimod en vis Interesse for det Synspunkt, der laa til Grund, at det nu gjaldt om at samle det hele; den offentlige Forsorg begyndte at flyde for meget ud. Derfor haaber jeg ogsaa, det skal vise sig, selv om der er Begyndervanskeligheder, at jeg her har truffet den rette Ordning paa det rigtige Tidspunkt, og det er klart, at vi fra Centraladministrationens Side — ligesom jeg haaber, det vil ske fra Amternes Side — vil gøre alt, hvad gøres kan, for at sætte de praktiske Folk, som skal have med Arbejdet at gøre, ind